

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Finn Sørensen
finn.s@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 2. januar 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 201 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

10. januar 2018

J.nr. 2018 - 42

Spørgsmål nr. 201:

”Hvilken adfærdseffekt vil det efter ministerens mening have for ledige, der har mistet retten til supplerende dagpenge, at de efter overgangsperiodens udløb den 1. oktober 2018 mister en hel måneds dagpenge ved at have en times arbejde i måneden? Vil det efter ministerens mening øge eller svække de lediges incitament til at tage småjobs, og hvilken effekt vil det have på udgifterne til dagpenge?”
Spørgsmålet ønskes besvaret inden besvarelsen af BEU alm. del samrådsspørgsmål Æ.

Svar:

Allerførst vil jeg gerne slå fast, at vi med reglerne om supplerende dagpenge både efter gældende regler og fremadrettet ønsker at tilgodese to hensyn.

På den ene side skal det kunne betale sig at tage små og store job, og der er derfor mulighed for at kombinere beskæftigelse med supplerende dagpenge. På den anden side er det ikke hensigten, at medlemmerne skal kunne indrette sig permanent med deltidsarbejde og supplerende dagpenge, da det i sidste ende er formålet, at man skal have et fuldtidsjob og forsørge sig selv.

Når de resterende ændringer som følge af Aftale om supplerende dagpenge og overskydende timer træder i kraft 1. oktober 2018 kan man ikke længere få dagpenge i måneder, hvor der også er beskæftigelse, når de 30 ugers supplerende dagpenge er opbrugt. Man kan dog få dagpenge resten af den måned, hvor retten til supplerende dagpenge udløber.

Der vil være modsatrettede adfærdsmæssige konsekvenser af at miste en måneds dagpenge ved beskæftigelse efter ophør af retten til supplerende dagpenge alt efter hvilken situation, den enkelte ledige står i.

På den ene side bliver incitamentet til at skaffe sig nogle få dages arbejde mindre, fordi den ledige derved fraskriver sig en måneds dagpenge.

På den anden side bliver incitamentet til at skaffe sig noget mere arbejde i måneden større, bl.a. fordi der ikke kan suppleres med supplerende dagpenge og som følge af de andre elementer i aftalen:

Med Aftale om supplerende dagpenge og overskydende timer gives som noget nyt mulighed for, at beskæftigelse i løbet af perioden med supplerende dagpenge kan anvendes til at forlænge perioden med supplerende dagpenge – enten som en ny genoptjent ret på 30 ugers supplerende dagpenge eller som fleksibel optjening af retten til 12 yderligere ugers supplerende dagpenge. De forbedrede muligheder for at forlænge perioden med supplerende dagpenge vil således styrke incitamentet til at tage beskæftigelse i løbet af perioden med supplerende dagpenge.

På grund af de modsatrettede effekter er det ikke vurderet, at der er adfærdseffekter af forslaget, og der er derfor ikke indregnet økonomiske adfærdseffekter som følge de ændrede regler for supplerende dagpenge i Aftale om supplerende dagpenge og overskydende timer.

Der er i ovenstående ikke taget højde for eventuelle adfærdsmæssige effekter af ændringer som følge af Aftale om et nyt dagpengesystem for fremtidens arbejdsmarked, jf. svar på BEU alm. del spørgsmål 140.

Jeg vil afslutningsvis nævne, at ændringerne i Aftale om supplerende dagpenge og overskydende timer vedr. supplerende dagpenge skal ses i sammenhæng med den samlede Aftale om et tryggere dagpengesystem, hvor incitamentet at tage beskæftigelse i løbet af dagpengeperioden styrkes. Det sker fx ved at småjobs kan være medvirkende til, at undgå karens hver 4 måned, og at beskæftigelse bedre kan veksles til dagpengeret, enten som en forlængelse på op til 1 år uden genberegning af dagpengesatsen eller til genoptjening af helt ny dagpengeret.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen